ROČNÍK V ÚNOR–BŘEZEN 2026

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Nemusíme být dokonalí, abychom mohli být požehnáním. Bůh po nás žádá jen to, abychom byli opravdoví, důvěřovali v Jeho dokonalost, která přikryje naši nedokonalost, a věděli, že jednoho dne konečně budeme tím, pro co nás Kristus zachránil a čím nás chce mít.

Gigi Grahamová Tchividjianová

Milí farníci,

v druhé polovině února opět začne doba postní. Proto je dobré, když v sobě probudíme odhodlání udělat něco také s tím, aby to byl čas milosti. Jde o to, abychom obnovili svoji otevřenost pro sílu Boží lásky a působení Ducha Svatého. V tom může hrát velkou roli právě postní ráz této doby. Pouhé zachování postních předsevzetí nám ale nemusí v ničem prospět, pokud to není spojené s odpovídajícím úmyslem. Nemá například smysl zachovávat každý pátek půst od masa, pokud mám mnohem raději sladké pokrmy. Po celou tuto dobu je dobré pomocí svého svědomí zkoumat, co moji otevřenost pro Boha omezuje a právě na to pak zaměřit svoje postní úsilí. Myslím si, že než nějaké omezování pokrmů je v současné době mnohem důležitější sebezápor zaměřený na využití času. Dnes jsou lidé zahlceni takovou spoustou věcí a činností, které mohou odvádět od času věnovanému Bohu, jako nikdy dřív.

Dobré využití postní doby proto obnáší dobře rozlišit, co z toho, co mi zabírá čas, mohu nechat stranou tak, aby takto vytvořený prostor zaplnil náš Pán. Znamením toho, že dokážeme dávat více místa Bohu, může být mimo jiné účast na křížové cestě, na tiché adoraci, nějaké duchovní obnově, osobní četba Písma sv. atd. Přeji vám hodně síly Ducha Svatého k odhodlání dávat Bohu takové místo v životě, jaké mu náleží.

kaplan Josef

Blahopřání

Dne 16. února oslaví své 70. narozeniny

P. Antonín Basler

pomocný biskup olomoucký

Také my, farníci z Luhačovic a Pozlovic se připojujeme k blahopřání pro našeho bývalého kaplana, na něhož s vděčností a láskou vzpomínáme.

„Každý den jsou mé oči upřeny na hostii a na kalich, v němž se čas a prostor jakýmsi způsobem setkaly a drama Golgoty se představilo živě a odhalilo svou tajemnou současnost. Každý den má víra mohla poznávat v proměněném chlebě a víně božského Poutníka, který se jednoho dne připojil ke dvěma učedníkům jdoucím do Emauz, aby jim otevřel oči pro světlo a srdce pro naději." Sv. Jan Pavel II.

Milý otče Antonine,
s velikou vděčností spolu s Vámi
děkujeme Bohu za 70 let Vašeho života.
Za léta služby, moudrosti a laskavého vedení,
kterými obohacujete všechny, kdo Vás znají.
Vaše věrnost, pokora a oddanost pastýřské
službě jsou požehnáním pro nás pro všechny.

Přejeme Vám,
aby Vám Bůh dával pevné zdraví,
radost srdce a pokoj na každý den.
Ať jsou Vaše oči otevřené pro světlo
a Vaše srdce plné naděje a ať máte sílu
a odvahu být pastýřem, který vede s láskou.

S úctou a přáním hojného Božího požehnání
na Vás v modlitbě vzpomínají
Vaši farníci z Luhačovic a Pozlovic.

Rozhovor s otcem biskupem Baslerem si můžete připomenout ve Farních listech únor–březen 2025

Projekt PROPOJENI

Milí farníci,
na začátku nového roku vstupuje naše olomoucká arcidiecéze do důležité etapy svého dalšího směřování. Jak zaznělo v pastýřském listu otce arcibiskupa, byl zahájen čtyřletý projekt **PROPOJENI**, který je realizací synodálního procesu a zve nás všechny k aktivní účasti na hledání budoucí podoby života našich farností.
Projekt PROPOJENI vzniká v době, která přináší církvi nové výzvy i příležitosti. Chceme se učit více naslouchat Duchu Svatému i jeden druhému a hledat, jak žít víru radostně a pravdivě v době, kdy se mění nejen počet věřících a kněží, ale i svět kolem nás.
V rámci projektu budeme postupně promýšlet a hledat nové cesty v pěti klíčových oblastech života církve, které se současné proměny dotýkají nejvíce. Patří mezi ně slavení neděle, život farní rodiny, cesty evangelizace, život a služba kněží a správa majetku. Cílem tohoto procesu je také postupná proměna farní sítě tak, aby co nejlépe odpovídala dnešní realitě i potřebám věřících.

Každý z nás se může zapojit
Do hledání nových cest jsme pozváni všichni. Otec arcibiskup vybízí k vytvoření skupinek PROPOJENI. Všichni věřící naší diecéze jsou pozváni, aby se aktivně zapojili a vytvořili ve farnosti skupinku, kde budeme sdílet své zkušenosti, modlit se, naslouchat, diskutovat nad otázkami projektu a společně tak rozlišovat, kam nás Bůh vede. Buďte součástí proměny farností naší diecéze. Vytvořte skupinku PROPOJENI nebo se přidejte ke skupince již vytvořené.
Každá proměna začíná modlitbou. Proto Vás zveme, abyste se zapojili do modlitby PROPOJENI, která celý proces duchovně doprovází. Staňte se „strážci projektu" – těmi, kdo se pravidelně modlí za proměnu farností, za kněze, laiky i za celé společenství naší diecéze. I modlitba je konkrétním a velmi důležitým způsobem, jak projekt PROPOJENI podpořit.
Více informací o projektu PROPOJENI naleznete na webových stránkách: www.propojeni.ado.cz

Tým projektu PROPOJENI

PROPOJENI
spolu tvoříme živou církev

Pokud ještě nejste členy žádné skupinky PROPOJENI v našich farnostech a máte zájem zapojit se do projektu, zanechte kontakt v sakristii a my se vám ozveme.

OBNOVA MISIÍ

Luhačovice | 5. 3. – 8. 3. 2026 | Pozlovice

s Božím slovem

ČTVRTEK 5. 3.

- 16.30–17.00 možnost sv. smíření (Luhačovice, Pozlovice)
- 17.00 dětská mše sv. s biblickým zamyšlením (Luhačovice)
- 17.00 dětská mše sv. s biblickým zamyšlením (Pozlovice)
- 18.00 biblická přednáška (Luhačovice)

PÁTEK 6. 3.

- 15.00 adorace a svátost smíření (Luhačovice)
- 18.15 mše svatá s biblickým zamyšlením (Luhačovice)
- 19.00 začátek čtení Nového zákona (Luhačovice)

SOBOTA 7. 3.

- Celodenní čtení Nového zákona (Luhačovice)
  předpokládaný konec čtení bude kolem 17.00
- 8.00 mše svatá s biblickým zamyšlením (Zámecká kaple)
- 16.30 možnost sv. smíření (Pozlovice)
- 17.00 mše svatá s biblickým zamyšlením (Pozlovice)
- 19.00 chvály a adorace (Luhačovice)

NEDĚLE 8. 3.

- 8.00 mše sv. s biblickým zamyšlením (Pozlovice)
- 8.30 mše sv. s biblickým zamyšlením (Luhačovice)
- 10.00 mše sv. s biblickým zamyšlením (Pozlovice)
- 10.15 mše sv. s biblickým zamyšlením (Luhačovice)
- 13.00 křížová cesta na Komonec

Drazí farníci,
píšu tento článek, abych představil akci, která nás čeká v rámci obnovy misií ve vaší farnosti. Jaká je to akce? Jde o **souvislé čtení a naslouchání celého Nového zákona**, které se uskuteční od 6. do 7. března v kostele Svaté Rodiny v Luhačovicích. Dovolte mi vysvětlit, proč takový novozákonní maraton ve vaší farnosti.

Minulý rok jsme spolu s vámi prožili misie. Mottem misií byl citát „Vydejme se na cestu". Náš zakladatel sv. Alfonz de Liguori chtěl, aby po roce misionáři opět navštívili farnost, kde se konaly misie. Důvod je ten, abychom se navzájem povzbudili. A jedním ze způsobů, jak to udělat, je Boží slovo.

Náš Bůh mluvil a mluví. To potvrzuje list Židům, kde čteme: „*Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem*" (Žd 1,1-3).

Boží slovo ovšem nelze uzavřít do jednoho místa. Ono chce běžet světem. Ve Skutcích apoštolů zní několikrát jako refrén, že „*Boží slovo se šířilo*". Potřebuje své cesty. A jednou z nich je právě souvislé čtení a naslouchání Božímu slovu.

Nyní mi dovolte podat konkrétní informace pro čtenáře:

- Zapsáním se do seznamu čtenářů jste projevili ochotu podpořit tento projekt, ale zároveň je to pro vás **povinnost dostavit se do kostela 15 minut před uvedeným časem čtení**. V případě, že z různých důvodů nebudete moci přijít, snažte se za sebe najít náhradu.
- **Každý čtenář čte 15 minut v čase, který si vybral**. Váš čas je uvedený v seznamu čtenářů.
- **Čtenář čte jenom Boží slovo**. Nečte žádné nadpisy nebo název nové knihy Nového zákona.
- Čtenář se nedívá na čas, který má. **Jeho úkolem je číst Boží slovo**. Úkol sledování času patří tomu, kdo následuje po něm. To znamená, že když přijde Váš čas (toho, kdo ještě nečte) přijde před oltář, ukloní se a přijde k tomu, který čte. Pro čtenáře je to znamením, že má dokončit větu a ukázat tomu, kdo bude číst dál, kde skončil, aby on mohl pokračovat.
- Čtenář, který dokončil čtení Božího slova, se ukloní před oltářem a vrátí se na své místo v kostele.

Na závěr vás chci povzbudit ke čtení a naslouchání Božímu slovu slovy sv. Pavla, který píše: „Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, ..." (Ř 1,16).

P. Jozef Novák, ml. CSsR, Misionář

„I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile, abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován." (Lk 1,1-4)

Doba postní – štědrost

P. Jan Ston

„Štědrost není v tom, kolik dáš, ale kolik lásky vložíš do dávání.“ Matka Tereza

Doba postní je tichým, ale hlubokým voláním k návratu – k návratu k sobě, k druhým a především k Bohu. Je to období, kdy je člověku nabídnuta možnost zpomalit, odložit to, co jej zahlcuje, a znovu objevit, co v životě nese skutečnou váhu. Když se církev během postu obrací k tématům modlitby, půstu a almužny, nejde o tři oddělené disciplíny, ale o jeden celek, který se dotýká našeho srdce. A právě štědrost, která je s almužnou spojena, otevírá v postní době prostor k proměně.

Štědrost není jen otázkou materiálních darů. Postní štědrost je širší – je to ochota otevřít se Bohu a lidem, pustit z rukou to, co nás svazuje, a vytvořit prostor pro to, co skutečně přináší život. Je to cesta, která ukazuje, komu vlastně důvěřujeme. Bible nám neustále připomíná, že Bůh je štědrý, nikoli úsporný; že jeho láska je dávána „natřesenou, natlačenou a vrchovatou mírou“. Jenže tuto Boží štědrost lze zakusit naplno tehdy, když se učíme dávat, ne pouze brát.

Evangelijní příběh o vdově, která dala dva poslední drobné peníze, ukazuje, že Boží měřítko je jiné než to naše. Vdova nedala mnoho, ale dala ze svého nedostatku. To, co pro druhé bylo bezvýznamné, bylo pro Ježíše nejcennější. V postní době nás Bůh zve právě k této odvaze – odvaze darovat z toho, co je křehké, z toho, čeho se bojíme pustit. Možná je to kousek našeho času, který si přísně hlídáme. Možná naše energie, kterou se obáváme rozdat, aby nám nezbylo příliš málo. Možná je to kus pokoje, který raději střežíme, než abychom jej nabídli rozhovoru, odpuštění, smíření.

Štědrost neproměňuje jen obdarovaného, ale především dárce. Když dáváme, přestáváme se soustředit na to, co nám chybí, a všímáme si toho, co máme. A postupně se učíme vidět svět víc Božíma očima – jako místo, kde dobro není hrozbou, ale možností, a kde ztráta může být paradoxně cestou k novému naplnění.

V postní době nám Bůh připomíná, že naše štědrost – ať už jde o hmotné dary, pozornost, modlitbu nebo ochotu druhého vyslechnout – je odpovědí na jeho vlastní neproniknutelnou štědrost. „Co máš, co bys nedostal?“ ptá se apoštol Pavel. Tato otázka není odsouzením, ale pozváním k vděčnosti. Když člověk rozpozná, že vše je dar, začne dávat přirozeněji, tišeji, radostněji.

Ať je tato postní doba časem pomalého a hlubokého učení: učit se být štědří bez okázalosti, laskaví bez očekávání odměny, pozorní bez spěchu, otevření bez strachu. Ať je časem, kdy dovolíme Bohu, aby v nás znovu probudil srdce, které dokáže dávat, protože ví, že samo žije z daru. Ať se naše štědrost stane místem, kde se světlo evangelia dotkne reality našeho života – a skrze nás pronikne i do života druhých.

„Velikost člověka se pozná podle velikosti jeho srdce, ne majetku.“

Děkuji za vaši štědrost a otevřené srdce pro ty, kdo potřebují pomoc.

Na projekt organizace Mary's Meals jste v Luhačovicích přispěli částkou 17.500,- a v Pozlovicích 8.400,- Kč.

Drahý otče Jene, milí farníci z Luhačovic,
rád bych vám ze srdce poděkoval za milé přijetí při mé listopadové návštěvě u vás a především za vaši mimořádnou štědrost. Dar ve výši 73.000,- Kč, který jste věnovali naší farnosti, je pro nás velkou pomocí, ale ještě víc než samotná částka nás těší vědomí vaší solidarity a otevřeného srdce.

Když svatý Pavel organizoval sbírku pro potřebné křesťany, povzbuzoval věřící slovy: „Každý ať dává, jak se sám rozhodl v srdci, ne se zármutkem ani z donucení, vždyť radostného dárce Bůh miluje." (2 Kor 9,7)

Vaše štědrost je právě takovým darem – svobodným, radostným a vycházejícím ze srdce. Je to velmi silné svědectví víry, která se nezastavuje u slov, ale proměňuje se v konkrétní skutky lásky.

Děkuji vám za vaši laskavost, modlitbu i otevřenost. Ať vám Pán odplatí svou blízkostí, pokojem a radostí a požehná vám ve všem dobrém, co konáte. Těším se na setkání s vámi na pouti do Assisi.

S vděčností a modlitbou

P. Slawomir Sulowski, farář v Šumperku

Tříkrálová sbírka 2026 v Luhačovicích a okolních obcích

Letošní Tříkrálová sbírka proběhla v sobotu 10. ledna 2026 po dlouhých letech opět na sněhu. Děkujeme všem skupinkám tříkrálových koledníků, které sníh neodradil, a po požehnání vyrazily do ulic v jedenácti obcích v územní působnosti Charity Luhačovice.

Koledníci dnes, stejně jako kdysi, šíří mezi lidmi Boží požehnání a poselství milosrdné lásky a prosí přitom o příspěvek pro lidi v nouzi. Během krátké chvíle umožňuje Tříkrálová sbírka zažít pocit radosti a vzájemnosti a právě to je jejím největším posláním a nejsilnějším poselstvím. V letošním roce jsme navštívili také Chráněné bydlení a domov pro seniory.

Díky snaze a štědrosti občanů bylo v našem regionu vykoledováno 587 646,- Kč.

Ti z Vás, které v letošním roce tříkráloví koledníci nezastihli, **můžete platbu připsanou Charitě Luhačovice zaslat pod** novým jedinečným **variabilním symbolem: 7779700054. Č. účtu: 66008822/0800.**

Děkujeme všem duchovním správcům farností a řadě dobrovolníků, kteří se i v letošním roce nezištně zapojili.

Zkrácená tisková zpráva Charity Luhač.

Eucharistický půst

Mgr. Přemysl Janík

V rámci nejrůznějších duchovních obnov a cvičení se setkáváme mimo jiné s praktikováním půstu různé délky a formy. Také v liturgickém roce se lze setkat s nařízením půstu, a to plošně pro všechny věřící. Jistě se každému vybaví zejména velkopáteční půst. Dnes se ale zaměříme na jiný, církví nařízený půst, který prochází celým liturgickým rokem a je „nejčastějším" postem v rámci společenství církve. Je to půst eucharistický.

Podívejme se tedy na problematiku eucharistického postu blíže. **Co je eucharistický půst?** Je to označení pro zásadu, podle níž se má vysluhující kněz a další osoby přijímající svátostné přijímání po určitou dobu před samotným přijímáním eucharistie zdržet konzumace jídla a pití.

Kdo je zavázán k eucharistickému postu? Jsou to všechny osoby, které přijímají Ježíše Krista, a to alespoň pod jednou ze dvou způsob. Eucharistický půst se však nevztahuje na osoby nemocné a jejich ošetřovatele, jakož i osoby pokročilého věku. Eucharistický půst neporušuje osoba přijímající čistou vodu a léky.

Jaký je smysl eucharistického postu? Půstem před svatým přijímáním zdůrazňujeme, že děláme rozdíl mezi obyčejným pokrmem určeným tělu a svátostným pokrmem určeným pro duši.

Historie eucharistického postu

Přesné počátky této praxe neznáme, ale zásada eucharistického postu se uplatňuje v církvi už od nepaměti. Její existence nevychází z Bible, ale toliko z církevní tradice. Už svatý Augustin se k ní vyjadřuje ve svých textech, když píše, že svátost eucharistie by měla mít přednost před každým ostatním jídlem.

K oficiálnímu zakotvení eucharistického postu v liturgické praxi církve došlo v rámci synodu v Hippu v roce 393 a dále pak na třetí karáginské synodě roku 397.

Protože původ a tradice eucharistického postu je z dob před církevním rozkolem, je praxe eucharistického postu společná jak pro západní katolickou církev, tak i pro církve východního ritu. U protestantských církví však tato praxe převzata nebyla, a to i s ohledem na jiné pojetí eucharistické oběti.

Délka eucharistického postu

Délka trvání eucharistického postu byla dlouhou dobu stanovena od půlnoci předchozího dne až do samotného přijetí svátosti. To souvisí s dříve uplatňovaným rozdílným chápáním počátku dne, jakož i praxe v rámci slavení mší svatých. Protože se dřívější praxe tzv. jitřních mší postupně přesouvá do druhé poloviny dne, přistoupila církev i na úpravu podmínek eucharistického postu.

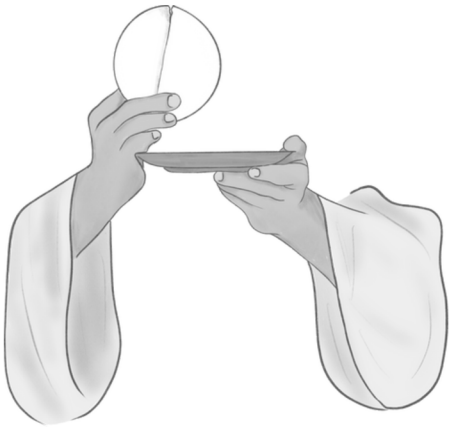
K této úpravě podmínek eucharistického postu došlo nejprve v rámci apoštolské konstituce Christus Dominus a poté dekretu papeže Pia XII. Sacram communionem – Svaté přijímání. S platností od 25. 3. 1957 byla délka nařízeného eucharistického postu zkrácena na tři hodiny. Dekret též konstatuje, že osoby nemocné mohou pít nealkoholické nápoje a užívat všechny skutečné léky v pravém smyslu slova, ať tekuté, nebo pevné, před svatým přijímáním (kněží přede mší sv.) bez jakéhokoli časového omezení a bez zvláštního dovolení kněze nebo zpovědníka. Současně však Pius XII. v rámci tohoto dokumentu vyzýval věřící, aby zachovávali dobrovolně i v budoucnu dřívější přísný způsob eucharistického postu, pokud jim to dovolují okolnosti nebo zdraví. Papež nabádá ty, kdo užijí zmíněných ulehčení, aby poskytnuté úlevy nahradili příkladem vzorného křesťanského života, zvláště skutky pokání a křesťanské lásky.“

V poměrně krátké době po této revoluční úpravě došlo k dalšímu zkrácení eucharistického postu, kdy papež Pavel VI. zkrátil dobu eucharistického postu od tuhých pokrmů na jednu hodinu před přijímáním pro všechny. A v této podobě byla praxe eucharistického postu převzata i do kánonu církevního práva z roku 1983. Ten formuluje pod číslem kánonu 919 pravidla takto: „Kdo hodlá přijmout eucharistii, zdrží se alespoň po dobu jedné hodiny před svatým přijímáním jakéhokoliv pokrmu a nápoje, pouze s výjimkou vody a léku.”

Z tohoto pravidla jsou osvobozeni kněží, kteří v týž den dvakrát nebo třikrát slouží mši, smí něco sníst před druhou nebo třetí celebrací, i když nedodrží rozmezí jedné hodiny, jakož i staří lidé, nemocní a ti, kdo o ně pečují. Ti mohou přijmout eucharistii i tehdy, jestliže něco pojedli během jedné hodiny před svatým přijímáním.

Věřící, kteří eucharistický půst nedodrželi, nesmí k eucharistii přistoupit, mohou však vykonat duchovní svaté přijímání, tedy sjednotit se s eucharistií v modlitbě, bez jejího fyzického přijetí.

Co říci závěrem našeho malého exkurzu? Otázka eucharistického postu je církví poměrně jasně upravena, její dodržování je však otázkou svědomí každého, kdo přistupuje ke svátosti přijímání Nejsvětější oběti. Vzhledem k jejímu výraznému zkrácení proti praxi z doby před rokem 1957 dnes není splnění eucharistického postu nikterak komplikované.

Nad národy chvála zní

Jakub Hájek

Večer 16. listopadu.
Z katedrály sv. Víta se ozývá píseň:
„Kristus vítězí.
Kristus kraluje.
Kristus, Kristus, vládne všem.“

V chrámu na Pražském hradě se právě raduje a tancuje celá země i nebe v chvále Ježíše Krista, Pána pánů a Krále králů. Mnozí z našeho národa možná ani nevědí, co se právě děje. Avšak nesčetný zástup bratrů, sester, andělů i svatých se připojuje ke společnému uctívání našeho Pána, Ježíše Krista. Na místě, kde doposud byla taková akce nepředstavitelná. Prožíváme čas uctívání Boha, žehnání našemu národu i zemím, které nás obklopují. Žehnání politikům, přání dobra těm, kteří mají moc, aby rozhodovali moudře. Žehnání lidu. Vyvýšení Boha nad všechny problémy, útrapy, lidi a místa.

V předvečer 17. listopadu. Dne připomínky hrdinství studentů. Dne, kdy započala sametová revoluce. Dne, který odstartoval nový boj o svobodu. Podobně vnímám i tento čas uctívání v katedrále. Je to něco nového, velkého, na národní úrovni. Něco jako „Ježíšova revoluce“.
Naši rodiče, prarodiče a jejich rodiny zažívali nesvobodu – útisk, cenzuru, pronásledování, nespravedlnost, násilí a smrt. Opravdoví hrdinové byli zavírání a umlčováni. Dnes přichází nové generace, které si to nepamatují. Známe to jen z vyprávění. Ale my také prožíváme něco obdobného. Samotu, prázdno, nedostatečnost, stud za svůj názor, beznaděj, nevidíme směr. Nástrahy, které přináší moderní rychlá doba a technologie.
A právě zde mi přijde, že přichází Ježíš a jeho „revoluce“. Skrze studenty a mladé lidi, jejich osvobození z této nesvobody. A nejen mladé, ale lidi napříč společností. Přichází něco nového. Něco, co tu ještě nebylo. Pro náš národ, pro Evropu, pro celý svět. Pro mě i tebe.

„Duch Hospodinův je nade mnou, neboť mě pomazal nést evangelium chudým. Poslal mě vyhlásit propuštění zajatým a prohlédnutí slepým, propustit soužené na svobodu a vyhlásit léto Hospodinovy milosti.“

Lukáš 4:18-19

Přátelé, jsem obrovsky povzbuzen z této události. Možná někomu přijde, že přeháním, ale já věřím, že Bůh je dobrý a že i pro mě, každého z nás, náš národ, Evropu i celý svět chce dobro. Povzbuzuje mne i to, že právě v té době jsme prožívali Jubilejní rok. Rok naděje a obnovy.
Věřím, že toto je začátek něčeho velkolepého, co každý z nás můžeme a máme žít stále, v našich domovech, rodinách i venku. Neboť u Boha není nic nemožné! A kde jinde bychom měli hledat naději, než u našeho Pána, Ježíše Krista?
Přátelé, přeji vám, ať vás provází Boží požehnání a jste plni Božího Ducha. Amen.

Rád bych vás pozval na další ročník, který se uskuteční 16. listopadu 2026 v katedrále sv. Víta.

FarLístek

Příloha Farních listů věnovaná dětem

POSTNÍ VÝZVA

CESTA KE ZMĚNĚ SRDCE

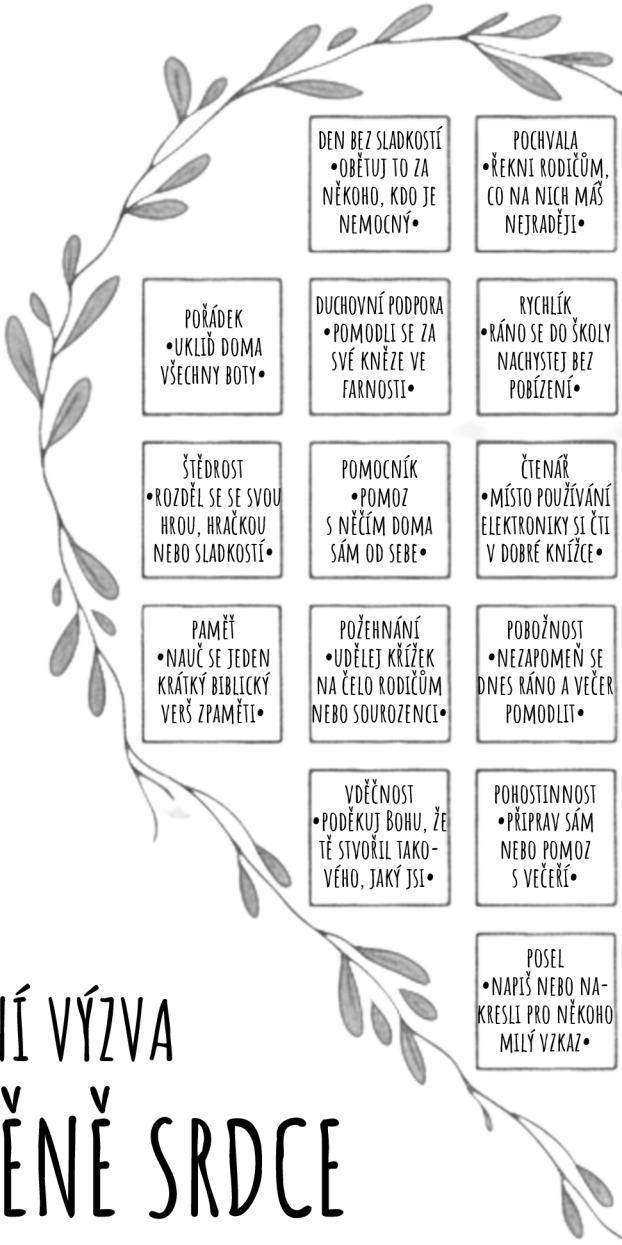
Ahoj kluci a holky!
Víte, co se stane s housenkou, než se z ní stane krásný motýl? Musí se na chvíli schovat do kukly, ztišit se a projít velkou proměnou. Podobnou cestu teď máme před sebou i my. Čeká nás postní doba, čtyřicet dní, během kterých se připravujeme na největší křesťanské svátky – Velikonoce.

Možná si říkáte, že „půst" znamená jen nejíst čokoládu nebo maso. Ale ve skutečnosti je to mnohem větší dobrodružství! Je to čas, kdy se učíme mít raději lidi kolem sebe, více si povídat s Bohem a uklidit si tak trochu i ve svém srdci.

Aby nám těch 40 dní rychleji uteklo a abychom na Velikonoce byli „zářivější" a radostnější, připravili jsme pro vás Postní výzvu. Každý den na vás čeká jeden malý úkol. Někdy to bude o pomoci doma, jindy o modlitbě nebo o tom, že se něčeho vzdáte ve prospěch druhých.

Jak na to?
- Zkuste si seznam úkolů vyvěsit na viditelné místo.
- každý splněný úkol si můžete vybarvit.
- Nezoufejte, když se vám některý den úkol nepodaří – důležité je se nevzdat a druhý den začít znovu!

Pojďme společně proměnit těchto 40 dní v cestu, která nás dovede k radostnému ránu Vzkříšení.
Přejeme vám hodně odvahy a radosti z každého dobrého skutku!

DEN BEZ SLADKOSTÍ
•OBĚTUJ TO ZA NĚKOHO, KDO JE NEMOCNÝ•

POCHVALA
•ŘEKNI RODIČŮM, CO NA NICH MÁŠ NEJRADĚJI•

POŘÁDEK
•UKLIĎ DOMA VŠECHNY BOTY•

DUCHOVNÍ PODPORA
•POMODLI SE ZA SVÉ KNĚZE VE FARNOSTI•

RYCHLÍK
•RÁNO SE DO ŠKOLY NACHYSTEJ BEZ POBÍZENÍ•

ŠTĚDROST
•ROZDĚL SE SE SVOU HROU, HRAČKOU NEBO SLADKOSTÍ•

POMOCNÍK
•POMOZ S NĚČÍM DOMA SÁM OD SEBE•

ČTENÁŘ
•MÍSTO POUŽÍVÁNÍ ELEKTRONIKY SI ČTI V DOBRÉ KNÍŽCE•

PAMĚŤ
•NAUČ SE JEDEN KRÁTKÝ BIBLICKÝ VERŠ ZPAMĚTI•

POŽEHNÁNÍ
•UDĚLEJ KŘÍŽEK NA ČELO RODIČŮM NEBO SOUROZENCI•

POBOŽNOST
•NEZAPOMEŇ SE DNES RÁNO A VEČER POMODLIT•

VDĚČNOST
•PODĚKUJ BOHU, ŽE TĚ STVOŘIL TAKOVÉHO, JAKÝ JSI•

POHOSTINNOST
•PŘIPRAV SÁM NEBO POMOZ S VEČEŘÍ•

POSEL
•NAPIŠ NEBO NAKRESLI PRO NĚKOHO MILÝ VZKAZ•

MOJE POSTNÍ VÝZVA

CESTA KE ZMĚNĚ SRDCE

MŮJ CÍL NA POSTNÍ DOBU:

ALMUŽNA
•DEJ PÁR KORUN ZE SVÉHO NA DOBROU VĚC•
VZDĚLÁNÍ
•DNES NEVYRUŠUJ A PILNĚ PLŇ SVÉ POVINNOSTI•
PRŮZKUMNÍK
•PŘEČTI SI JEDEN PŘÍBĚH Z (DĚTSKÉ) BIBLE•
KUCHYNĚ
•POMOZ S MYTÍM NEBO UTÍRÁNÍM NÁDOBÍ PO JÍDLE•
DAR
•VYBER JEDNU VĚC, KTEROU NĚKOMU DARUJEŠ•
JEDNOTA
•POMODLI SE ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ•
HLEDAČ POKLADŮ
•NAJDI NA KAŽDÉM, KOHO POTKÁŠ, NĚCO HEZKÉHO•
ČISTÁ VODA
•PIJ DNES JEN ČISTOU VODU•
OFFLINE
•DNES NEBUĎ NA MOBILU, TABLETU, POČÍTAČI ANI TV•
AGENT
•UDĚLEJ NĚKOMU TAJNĚ DOBRÝ SKUTEK•
SAMOSTATNOST
•PŘIPRAV SI DNES VŠECHNO, CO ZVLÁDNEŠ SÁM•
USMÍŘENÍ
•OMLUV SE NĚKOMU, KOMU JSI UBLÍŽIL•
MÍROTVŮRCE
•POMODLI SE DESÁTEK RŮŽENCE ZA MÍR VE SVĚTĚ•
MISIE
•POMODLI SE ZA DĚTI V CHUDÝCH ZEMÍCH•
ZDVOŘILOST
•BUĎ PRVNÍ, KDO DNES KAŽDÉHO POZDRAVÍ•
POKOJ
•DNES SI NESTĚŽUJ. ZKUS VŠE ZVLÁDNOUT V KLIDU•
EKOLOG
•VYNES ODPADKY NEBO POMOZ S JEJICH TŘÍDĚNÍM•
MÍT CO JÍST
•PODĚKUJ ZA KAŽDÉ JÍDLO, KTERÉ DNES DOSTANEŠ•
ZAHRADNÍK
•ZALIJ DOMA VŠECHNY KVĚTINY•
TICHO
•ZKUS DNES VYDRŽET 5 MINUT V ÚPLNÉM TICHU•
POMOCNÍK
•POMOZ S NĚČÍM SOUROZENCI NEBO KAMARÁDOVI•
DETEKTIV
•UKLIĎ MÍSTO, KDE JE NEJVĚTŠÍ NEPOŘÁDEK•
KREATIVEC
•NAKRESLI OBRÁZEK NEBO VYTVOŘ NĚCO VELIKONOČNÍHO•
INVENTURA
•PŘED SPANÍM PODĚKUJ BOHU ZA 3 DOBRÉ VĚCI•
POSLUŠNOST
•POSLECHNI RODIČE BEZ ODMLOUVÁNÍ•
SPOLEČENSTVÍ
•PŘIPRAV PRO RODINU VEČERNÍ MODLITBU•
VŠECHNO, CO DĚLÁTE, DĚLEJTE S LÁSKOU.
(SROV. 1. KOR 16,14)

Co se událo v našich farnostech

V listopadu jsem se účastnila **děkanátního setkání mládeže ve Valašských Kloboukách.** A nejen účastnila, ale také jsem si ho moc užila. Sešla se tam super parta mladých lidí a hned od začátku bylo znát, že program je dobře promyšlený. Den jsme zahájili mší svatou, která byla podle slov kněze vrcholem celého setkání – a něco na tom je. Vždyť co může být většího než setkání s živým Bohem!

Zbytek programu ale rozhodně nezůstal pozadu. Bylo příjemné, že se střídaly společné části s prostorem na obyčejné povídání a seznamování.

Odpoledne jsme měli možnost vybrat si ze dvou přednášek. Já jsem šla na výrobu svíček a na přednášku o krásách ženy. Obě byly zajímavé, poučné a zároveň se u nich člověk nenudil. Program byl zakončený adorací a chválami, které setkání hezky uzavřely. Za mě to byl opravdu požehnaný a příjemně strávený čas.

Kateřina Elizabeth Obrtlíková

Kurz Filip

S velkou vděčností Ondrovi Liškovi a jeho týmu, společenství PrAmen a našim kněžím za kurz Filip, který proběhl v naší farnosti.

Kurzu jsem měla možnost zúčastnit se již podruhé a myslím, že pro každého věřícího je důležité slyšet základní věci víry – to, o co se opíráme, že jsme milované děti našeho nebeského Otce, že jeho láska je bezpodmínečná a absolutně ničím nezasloužená. Co je hřích a co způsobuje – velmi mě oslovil obraz roztaženého deštníku nad námi, který představoval naši nezávislost na Bohu: že si vystačíme sami, že my nejlíp víme, co je dobré, že si hovíme v zajetých kolejích, že si lebedíme ve svém hříchu – a pak se divíme, že nezakoušíme Boží milosti. Že Ježíš je vítěz a všechny hříchy za nás vzal na sebe.

Jak je důležité stále odevzdávat svůj život Bohu, jaké místo má v našem životě chvála vzdávaná našemu Pánu a že Bůh hmatatelně přebývá ve chválách svého lidu a dává svého Svatého Ducha. Jak je důležité sdílení se o víře ve společenství, kde můžeme jeden druhého povzbuzovat, nést se v modlitbě, růst ve víře, přinášet svědectví. Jak je nebezpečné, když člověk zůstává sám, a tak může být snadnější kořistí zlého. Jak máme svědčit druhým o tom, co Bůh koná v našich životech, abychom mohli přinášet radostnou zvěst i jim.

Na závěr byla velkým povzbuzením mnohá svědectví účastníků kurzu Filip – to, co prožili, jakým způsobem se jich Bůh dotkl, že došlo k odpuštění, k mnohým vnitřním uzdravením. Bohu díky za tento čas milosti, za mše svaté, za adoraci, za zpovídání.

Radmila Holubová

Kurz Alfa

Nejsem si jistá, jestli jsem dostatečně vhodná osoba k tomu, abych sdílela své zážitky a pocity z kurzu Alfa, který se konal v luhačovské farnosti. Nejsem úplně vzorový křesťan, na přelomu staletí jsem se poměrně intenzivně zajímala o budhismus, pár let jsem cvičila jógu. Neprocházela jsem žádným budhistickým výcvikem, ale přece jen jsem se naučila malinko pracovat s vlastní myslí, všímat si záludností vlastní-

ho ega, odhazovat ze svého nitra nejrůznější emoční bloky a dávná zranění, nacházela jsem sílu odpouštění, soucitu, pokory… Když jsem se pak dostala do jakési úrovně psychické i fyzické pevnosti a byla jsem schopná fungovat v rodině, kde se projevilo závažné duševní onemocnění u někoho z blízkých, tak jsem s prací na sobě přestala.

Ač je to neobvyklé, moje křesťanství se začalo znovu probouzet prostřednictvím showbyznysu. Ve veřejném prostoru jsem objevila dvě osobnosti, kterých jsem si vážila a cítila jsem k nim obrovskou úctu. Jedná se o Marka Ebena a Jiřího Pavlicu. Ti dva jsou pro mě vzorem ušlechtilosti a dobroty a pak jsem jednou zjistila, že jsou hluboce věřící. A řekla jsem si, že oni v té víře museli najít něco, co já jsem tam zatím nenašla a že to musím začít hledat. Tak hledám.

Kurz Alfa v Luhačovicích byl pro takové hledání naprosto ideální. Vůbec jsem netušila, že katolická církev dokáže takovýto formát nabídnout. Každé setkání začalo přednáškou na určité téma a po přednášce jsme se rozdělili do menších diskusních skupinek. Přesto, že jsem si vědoma své křesťanské nedokonalosti, vnímala jsem při těchto setkáních atmosféru naprostého bezpečí, přijetí a upřímnosti a také byl velice často přítomen takový jemný humor a smích. Na jednotlivých přednáškách se podílely zajímavé osobnosti, třeba nemocniční a vojenský kaplan, evangelická farářka a jiní. Zlatým hřebem byl jednodenní pobyt všech účastníků na Velehradě, což by bylo na samostatný článek…

Neumím popsat všechny ty niterné zážitky, které s tím vším, co kurz nabízel, souvisely. Jsem vděčná, že členem naší malé skupinky byl pan farář Jan Ston, jsem velice vděčná organizátorům a všem, že jsem se s nimi mohla při svém hledání potkávat.

E. Hálová

Kurz Alfa přináší základy křesťanství pro každého zájemce. Do roku 2016 navštívilo tyto kurzy kolem 30 milionů lidí, ve 169 zemích, ve 112 jazycích.

V podzimním období proběhl kurz i v našich farnostech. Někteří zájemci přišli již podruhé, vždy je totiž možné prohloubit dosavadní myšlenky. Setkání mělo vždy promluvu či video pro všechny, následovala debata v menších skupinách, aby se mohl každý zapojit se svým názorem.

Všem účastníkům se líbilo celodenní setkání na Velehradě věnované působení Ducha Svatého. V bohatém programu se střídaly přednášky, modlitby, zpěv, přímluvy, svědectví, mše svatá. Asi každý účastník se cítil obohacen. Těžko vybrat z témat kurzu to nejlepší. Je to jistě individuální podle naší aktuální situace.

Desetitýdenní kurz založený na diskusi ve skupinách je úžasný. Přináší příležitost k vzájemnému seznámení, navázání nových přátelských vztahů, učí člověka naslouchat druhým, korigovat vlastní názory. Máš pocit, že někomu na tobě záleží, nacházíš odpovědi na otázky o smyslu života, možná najdeš i řešení svých palčivých problémů.

Zároveň je potřeba poděkovat všem obětavým organizátorům, P. Janu Stonovi, P. Josefu Zelinkovi, manželům Hance a Lukáši Hýskovým, Alence Kolářové a Radku Holubovi a všem, kteří pomohli ke zdárnému a požehnanému průběhu všech setkání.

S vděčností Irena Juráková

Alfa pro všechny aneb jak jsem se přihlásil do kurzu Alfa, abych lépe poznal sám sebe a nakonec jsem poznal Ježíše.

Začalo to velmi nenápadně a pomalu. Slyšel jsem o kurzu Alfa v naší farnosti a rozhodl se přihlásit. Nejlepší na tom celém nakonec je to, že jsem o kurzu absolutně nic nevěděl. Kurz je ve formě několika schůzek, na kterých se lidé navzájem poznávají a získávají nové přátele. No i když, jak si to teď po sobě čtu, zní to příliš suše vzhledem k tomu, co tam lidé mohou zažít. Tak generačně a postavením různorodou skupinu byste jen těžko hledali. A myslím si, že ať už kurz navštívil ateista nebo věřící, po několik večerů nás spojovala Víra a Bůh. Bylo to všechno tak silné a krásné, že věřím, že kdyby těchto kurzů bylo více, tak rozhodně naše země nepatří mezi nejvíce ateistické země. Tolik skvělých a hodných lidí na jednom místě, máme obrovské štěstí v naší farnosti. Je krásné a zajímavé, že se zde mohou potkávat různí lidé a sdílet si intimně své životní zkušenosti jak s Bohem, tak vírou. Například díky jedné přednášce jsme získali zkušenosti a návod, jak číst Bibli a na další schůzce to společně probrali a zjistili, že to opravdu funguje. Myslím si, že v nás všech kurz zanechal spoustu dobrých dojmů.

Já však musím vyzdvihnout, že součástí kurzu byla i návštěva Velehradu. Jednu sobotu v listopadu jsme celou strávili na tomto nádherném místě. Celý den byl zahájen nádhernou mší v malé kapli, kde jsme řekněme po moderním vzoru seděli všichni v kruhu, klavírní hudba doprovázela mši a díky malému prostoru dostala mše neobyčejný nádech. Bůh byl s námi. Láska a dobrota byly cítit až neskutečně.

Sám jsem jeden moment měl silný pocit, kdy jako bych hleděl Ježíši do tváře. Byl to opravdu silný moment! Poté následovala série přednášek a výborný oběd v místním Vegacentru. Závěr dne proběhl ve formě chval a přímluv, pro mne poprvé a musím říct, že na něco tak krásného a silného budu ještě dlouho vzpomínat. Pak přišla poslední schůzka a najednou jsme si všichni uvědomili, jak rychle to uteklo a navíc, člověk cítil, že nesedí v kruhu neznámých lidí, ale v kruhu přátel, kteří velmi intimně a s radostí sdílejí zkušenosti s Vírou, Bohem, Životem. Všichni jsme cítili, že nám bude kurz chybět a můžu říct za všechny, že bychom byli moc rádi, aby kurz pokračoval a že kurz doporučujeme všem. Závěrem bych chtěl poděkovat manželům Hýskovým, Radce, Radkovi, Alči, našim duchovním otcům a vlastně všem, kteří se kurzu zúčastnili a vytvořili něco krásného a báječného. Slovy jednoho z nás: “Aleluja, ruka hore!”

Robert Hanke

Adventní koncert souboru Leluja

V neděli 7. prosince 2025 ožil luhačovický kostel adventním koncertem folklorního souboru Leluja s podtitulem „Od rorátů po Štědrý den“. Večer nabídl návštěvníkům ztišení i hluboký umělecký zážitek v podobě lidového muzikálu o svatých, výrazového tance s hrou světel a kolednických písní. Celé vystoupení citlivě propojilo zpěv, hudbu a vyprávění, čímž posluchače přeneslo do světa starých obyčejů a lidové víry v osobitém stylu souboru. Publikum, které zcela zaplnilo luhačovický kostel, ocenilo autentický projev sólistů i sboru za doprovodu cimbálové muziky závěrečným potleskem ve stoje. Koncert byl dalším z řady vystoupení, kterými Leluja úspěšně připomíná bohatství tradic v současném životě.

Výroba adventních věnců, prodej knih a rukodělný jarmark

Poslední neděli před začátkem adventu se ve farním sále uskutečnila nová akce pro naše farníky. Každý, kdo měl zájem, si mohl z připraveného materiálu vyrobit vlastní adventní věnec. Větvičky jehličnanů krásně provoněly místnost, a tak společně s punčem pro velké i malé návštěvníky vytvořily hezkou atmosféru.

Také byla možnost zakoupit knížky z nakladatelství Doron nebo pořídit ručně vyrobené či vypěstované dárečky.

Díky ochotným farnicím čekalo na příchozí občerstvení, takže mohli společně posedět u teplého nápoje a něčeho dobrého k zakousnutí.

Děkujeme všem, kteří se zapojili do organizace nebo přispěli nějakou dobrotou.

Společenství PrAmen v Uhelné

Bylo to dílo Ducha Svatého! Toto zvolání asi nejvýstižněji vyjadřuje to, jak vnímám výjezd našeho společenství do Uhelné v Rychlebských horách, kde jsme strávili nezapomenutelný víkend.

Po jednom z večerů pravidelných chval nás oslovila paní Martina Rabenseifnerová z Uhelné s prosbou, zda bychom mohli přijet do jejich farnosti v pohraničí vést modlitbu chval tak, jak to zažila u nás v Luhačovicích. Návrh se nám líbil, vnímali jsme v tom možnost přinést nové světlo do míst, kde je neobvyklé vidět mladého člověka v kostele a příležitost hezky prožít víkend jako společenství v pohostinném prostředí Račího údolí. Celý víkend s námi byl i otec Jan, který v pátek doplnil slovem naše písně chval a v sobotu byl kazatelem na slavnostní hodové mši. Atmosféra vypovídala o tom, že se Duch Svatý dotkl srdce snad každého člověka, který do kostela přišel, že Bůh je skutečně dobrý. A myslím že můžu mluvit za všechny, že jsme vnímali velmi vzácné spojení našich farností a blízké přátelské splynutí. Jako společenství jsme měli možnost pospolu strávit i další čas, který jsme využili k návštěvě bývalého internačního kláštera řeholnic v Bílé Vodě nebo secesní Tančírny v Račím údolí.

Nechyběla ani hodová zábava, na které jsme utužovali vztahy jak ve společenství, tak s místními. Všechny nás zaujaly především písně a taneční vystoupení místních žen – Borůvěnek.

V neděli jsme pak prožívali slavnost Ježíše Krista Krále, a to daleko komorněji, než jsme zvyklí. Místní pan farář si užíval, že má z našich řad ministranty a viděli jsme jeho radost z toho, že může být v tomto kostele slavnostní mše s vůní kadidla, kterou obyvatelé Uhelné nezažili snad od druhé světové války.

Před naším odjezdem domů nás Martina pozvala navštívit ještě osadu Nové Vilémovice, kde kdysi stával kostel, který však v 70. letech minulého století vyhořel. Z tohoto kostela se podařilo zachránit oltářní obraz Nanebevzetí Panny Marie, který do farního kostela v Luhačovicích přivezl P. Antonín Kupka a je umístěn na pravém boku našeho kostela. Na místě vyhořelého kostela jsme se vyfotili v altánku, kde je umístěna zmenšená kopie tohoto obrazu a znovu jsme si uvědomili výjimečné propojení našich farností. Loučení s Martinou bylo velmi dojemné, plné vzájemné vděčnosti i vděčnosti Bohu za naše sblížení a s touhou uskutečňování dalších setkání, která po našem odjezdu z víkendu na sebe nenechala dlouho čekat.

Ondřej Bernátek

Marýnka z Vracova v Luhačovicích

Poslední adventní páteční večer zpestřil zajímavý koncert, který byl se zájmem očekáván. Jednak to byl mužský folklórní soubor, což je dnes docela zvláštnost, jednak byl z Vracova, odkud k nám přišel P. Zelinka a kam odešel P. Kovář a jednak se proslechlo, že otec Josef Zelinka bude také zpívat.

Zpěváci středního věku a zkušení muzikanti, kteří měli s sebou tři děvčata – dvě houslistky a jednu flétnistku – všichni oblečení v lidových krojích z Kyjovska přinesli s sebou pěkný vánoční repertoár. Lidové koledy, vyjadřující potěšení z narození Ježíška i z celého vánočního období. Zajímavé bylo, že písně byly jiné než u nás, což bylo docela nečekané.

Vystoupení vracovského souboru se líbilo. Přinesli radost, potěšení ze společného setkání a z podobného pohledu na svět kolem nás. O tom svědčí část básně Vánoční 2025, kterou posluchači a diváci dostali od vedoucího souboru Pavla Petržely.

Kéž by tak čas, ten nerudný kočí,
zastavil své sáně a dokázal nám poručit,
aby celý rozbouřený svět byl jiný,
aby se zamyslel a odhodil štít a všechny
zbraně pro štěstí toho,
jehož neposedné vlásky trčí zpod peřiny.

Foto: Jaroslav Pančocha

Živý Betlém v Luhačovicích

Na Boží hod vánoční se i letos nádvoří farního kostela v Luhačovicích proměnilo v živý Betlém. Hlavní hvězdou podvečera byl sedmiměsíční Ježíšek – Lukášek. Ten se na své angažmá mohl těšit už od léta, kdy byl panem režisérem Gajdůškem nominován na ten vůbec nejdůležitější post. Tehdy však jeho nejbližším ještě tak úplně nedocházelo, že souhlasili rovnou s hromadným balíčkem tří rolí.

Nu což – „sliby se maj plnit o Vánocích", a tak když v e-mailové schránce přistál první text, začala přípravná fáze vánočního příběhu o narození Krále. Jediný, kdo si byl od začátku na sto procent jistý, že na 1. svátek vánoční zazáří, byl samozřejmě Ježíšek.

V podvečer 25. prosince se už před čtvrtou hodinou odpolední nádvoří pozvolna zaplňovalo malými i velkými diváky, kteří si čekání mohli zpříjemnit připraveným teplým občerstvením. Brzy nato začala pečlivě připravená inscenace. Úvod patřil rabínovi s neposednými žáky, následovalo zvěstování Páně, příchod tří králů k Herodovi a jeho tajné lsti i intriky. Poté se Marie a Josef vydali na cestu do Betléma a marně se snažili nalézt příbytek na přespání. A nakonec následovalo narození Ježíška v jesličkách na seně. Nechyběl příchod pastýřů z předalekých Luhačovic, mudrců z východu ani dalších zástupů, které se přicházely poklonit novorozenému dítěti. A že bylo opravdu na co se dívat! I přes vyvýšené jesličky nebyl problém Ježíška zahlédnout. Malé pacholátko totiž na seně rozhodně neleželo. Protože přesně vědělo, co by rádo, a co naopak ne, jediným řešením bylo nechat ho v jesličkách spokojeně sedět.

Naštěstí se mezi zlatem, kadidlem a myrhou objevila i sušená makovice, která dokázala malého Ježíška zabavit na zbytek představení, a on tak mohl důstojně dostát své důležité roli.

Na závěr zaznělo poděkování všem, kteří se na představení podíleli, a laskavá slova pana faráře v přítomných nechala doznívat tu pravou vánoční atmosféru.

Lukášek, Tereza a Jiří Šmigurovi

Živý Betlém v Pozlovicích

Na Boží hod dne 25. 12. 2025 se již tradičně konal živý Betlém u altánku v Pozlovicích pod vedením Verči a Honzy Šůstkových. V tomto roce měla hlavní roli Ježíška naše nejmladší Adélka, která má šest měsíců a už se i docela pronese.

Domča Máčalová, která hrála Pannu Marii, to s ní ale zvládla naprosto skvěle, i když byl "Ježíšek" celou dobu vzhůru. I přesto, že je Adélka naše třetí, byla to pro nás nová zkušenost a jsme za ni moc vděční.

Díky roli Ježíška jsme v tomto roce do živého Betlému zapojili i naše dva starší kluky Kubu a Šimona a byli jsme velmi mile překvapeni, jak to zvládli, i když patřili k těm mladším účastníkům.

Tímto bychom rádi povzbudili i ostatní rodiče, kteří třeba taky váhají nebo si říkají, že je ještě brzy na to, aby jejich děti vystupovaly. Zkuste to, uvidíte, jak vás vaše děti překvapí.

Na závěr bychom taky moc rádi poděkovali všem, kteří se na organizaci živého Betlému podílejí, především Verči a Honzovi, za příležitost, důvěru, ale taky jejich klidný a milý přístup ke všem dětem.

Daniela a Jakub Taláškovi

Vivat Linek

Vánoční koncert v Luhačovicích

V pátek 26. prosince se uskutečnil vánoční koncert Vivat Linek, připomínající 300 let od narození českého hudebního skladatele Jiřího Ignáce Linka. V prostoru kostela Svaté Rodiny zazněla Missa Pastoralis „Narodil se Kristus Pán“ a výběr krásných českých pastorel, které posluchače vtáhly do slavnostní i ztišené vánoční atmosféry. Hudební soubor Nigror Clarus pod vedením Jiřího Drgy uvedl díla s radostnou lehkostí a péčí o styl barokní hudby. Sólových partů se ujali zpěváci: Elen Škubníková (soprán), Eliška Kratochvilová (alt), Petr Béza a Jaroslav Pančocha (tenor). Zvláštní pozornost si zasloužilo také sólo mladé zpěvačky Anežky Častulíkové, která je ještě žákyní základní školy a svým jistým a čistým projevem příjemně překvapila všechny posluchače. Součástí programu bylo také vystoupení hosta večera, sopranistky, paní Simony Procházkové, která program obohatila skladbami Hej, děvčátka, do Betléma a Zní nad Betlémem Gloria.

Mirka Martincová

Silvestrovské setkání

Naše rodina se i tentokrát zúčastnila Silvestra ve farní kavárně. Podávaly se drinky pro malé i velké, jednohubky, chlebíčky, brambůrky, zkrátka všechno. Hráli jsme kvíz, kde byly otázky z náboženství na různé zajímavosti z farnosti, třeba kolik bylo svateb nebo křtů. Byla to zábava. My děti jsme dost času strávily venku, protože napadl sníh. Chtěli jsme postavit hrad, ale postavili jsme jen základy. Taky jsme odhrnuli sníh z celého nádvoří. Před půlnocí jsme se sešli v kostele na chvály, které trvaly asi hodinu. Mávali jsme vlajkami, bylo to super. O půlnoci jsme se sešli venku na přípitek, všichni si přáli, radovali se a sledovali ohňostroje. Moc se nám tam líbilo a doufáme, že tam půjdeme i letos. To si ale ještě počkáme.

Děti Gajdůškovy

Katedrála tour 26

„Piesne ticha a očakávania.
Priestor na oddych, smútok aj nádej.“
Těmito slovy charakterizuje sám zpěvák Dušan Havrilla adventně vánoční turné Katedrála tour 26. Také v naší farnosti jsme mohli zažít kouzlo koncertu tří hudebníků ze Slovenska. Za svitu svíček a rozzářených vánočních stromků navodili pravou vánoční atmosféru pro necelou stovku posluchačů. Texty písní a hudební doprovod jakoby hlásaly biblické: “Zajeďte na hlubinu…” Bylo to silné, tajemné a pokojné. A právě pokoj v srdci bylo to, co si každý odnášel do dalších dnů. Celý koncert jsme zakončili již tradičním setkáním interpretů a účastníků ve farním sále při agape.

Lukáš Hýsek

Co nás ve farnostech čeká

Pondělí 2. 2. / Uvedení Páně do chrámu
- Hromnice – žehnání svící

Úterý 3. 2. / Svatoblažejské požehnání

Sobota 7. 2. / Večer chval
- 19.00 v kostele v Luhačovicích

Sobota 7. 2. / Děk. ples ve Vlachovicích

Pomazání nemocných
- Pozlovice pondělí 9. 2.
- Luhačovice středa 11. 2.

Úterý 17. 2. / Seminář pro ženy v Luhač.

Středa 18. 2. / Popeleční středa

Pátek 20. 2. / Přednáška P. J. Larische
- 19.00 farní sál v Luhačovicích

5.–8. 3. Obnova misií s Božím slovem

Sobota 7. 3. / Večer chval
- **19.00 v kostele v Luhačovicích**

Neděle 8. 3. / Křížová cesta na Komonec

8.–14. 3. Farní pouť do Florencie a Assisi

Sobota 14. 3. / Luhačovice
Tady pramení požehnání
- 16.00 v ZUŠ Luhačovice

Středa 18. 3. / Adorační den farnosti Luhačovice

Čtvrtek 19. 3. / Slavnost svatého Josefa

Pátek 27. 3. / Extrémní křížová cesta

Neděle 29. 3. / Květná neděle

KŘÍŽOVÉ CESTY
Luhačovice: pátky a neděle přede mší sv.
Pozlovice: čtvrtek před mší sv. a neděle v 15.00
Biskupice: přede mší sv. v 16.15

QR Platba

Drazí čtenáři, zde je možnost darovat libovolný příspěvek na činnost farnosti, která zahrnuje i vydávání Farních listů.

Prosíme také o zapojení do dárcovského fondu Donátor, který slouží zejména pro pokrytí mezd kněží. DĚKUJEME.

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ

DONÁTOR.cz®

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, FB: facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice, web: www.luhacovicefarnost.cz. Redakční rada: Bc. Klára Bětíková, Bc. Helena Janíková, Bc. Karolína Kunorzová, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona.
Své příspěvky můžete zasílat na **redakcefarnilisty@gmail.com** do 12. dne předcházejícího měsíce.

Pozvánky

MANŽELSKÉ VEČERY

Pozvánka na rande, které může zlepšit váš vztah

Možná to znáte. Sedíte vedle sebe – a přesto jako by mezi vámi bylo pár centimetrů navíc. Říká se tomu únava, rutina, někdy jen ticho, které se pomalu plíží do vztahu. Ztratila se jiskra. Proč jsou slova kratší a doteky vzácnější?

Nejste první, kdo si s tím lámal hlavu. Tvůrci Manželských večerů začali před dvaceti lety ve Velké Británii v malém aplikovat zkušenosti, poznatky a rady autorů, ke kterým patří například Gary Chapman (knihy o jazycích lásky), ale i moderní výzkumy vztahové psychologie. První páry překvapivě zjistily, jak snadné je posílit empatii, nebo vracet pozornost na partnerovy potřeby, nebo se jen naučit, jak řešit konflikty, aby neubližovaly.

Nečeká vás mikrofon, sdílení do pléna ani trapné otázky od cizích lidí. Jen vy dva, váš stůl, světlo svíčky, jemná hudba a příjemná atmosféra. V každém večeru najdete mnoho nových a zajímavých podnětů. Hlavním klíčovým slovem je intimita. Nic nesdílíte, vše zůstává mezi partnery. Formát je navržen tak, aby i introvertní partneři měli prostor být slyšeni. Nakonec, cyklus má v České republice téměř dvacetiletou historii a odehrává se každoročně na více než stovce míst. Přijďte a přesvědčte se sami!

Nečekejte terapii, ale promyšlený program, který spojí romantiku s jednoduchými nástroji pro lepší komunikaci a řešení konfliktů.

Investice do vztahu se vždycky vyplatí!

Kdy, kde, jak

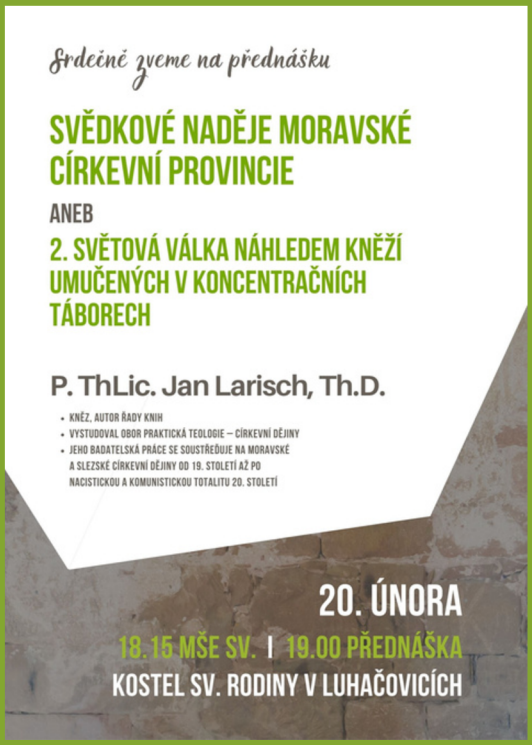
- 8 čtvrtků od 5. února 2026
- Vždy od 18.00
- Místo: farní sál kostela Sv. Rodiny
- Dotazy a přihlašování: vecery.luh@email.cz nebo 739 344 014

Jak to probíhá

- Káva, čaj, desert při svíčkách u stolků pro dva – jako na rande
- Praktické video: experti, zkušenosti párů, praktické tipy
- Rozhovor jen ve dvou: nad otázkami v zápisníku
- Soukromí: celý večer nemluvíte s nikým než se svým partnerem

Pro koho to je

- Jakýkoli pár v dlouhodobém vztahu – nejen manželé
- Kdokoli, kdo chce investovat do vztahu – nejen ti, kdo mají problémy
- Pro jakýkoli věk a délku vztahu – prostě romantická rande bez starostí
- Bez ohledu na to, jakou máte názorovou orientaci

Farář z Ostravy-Svinova P. Jan Larisch, Th.D. je prezidentem Diecézní charity ostravsko-opavské. Mnozí ho však znají také jako autora knih, které připomínají výjimečné osobnosti církve spojené s charitní službou, odvahou a obětí.

Ve svých pracích se věnuje kněžím i laikům, kteří dokázali spojit víru s konkrétní pomocí druhým. Přeložil například životopis biskupa Josefa Martina Nathana, zakladatele Léčebných psychiatrických ústavů v Branicích u Krnova, a je také autorem monografie o strakonickém faráři P. Richardu Henkesovi, jenž v koncentračním táboře Dachau dobrovolně sloužil nemocným tyfem v tzv. bloku smrti a za tuto službu položil svůj život.

Mezi další osobnosti, které ve svých knihách představuje, patří mj. P. Rudolf Nejezchleba, zakladatel charitního díla na Ostravsku, Eduard Schlusche, výrazná osobnost katolické mládeže a tiskového apoštolátu, a P. Ferdinand Chýlek, jedna z vůdčích postav katolického hnutí na střední Moravě v meziválečném období.

Texty P. Jana Larische tak nejsou jen historickým přehledem, ale především svědectvím o tom, že víra se nejplněji projevuje službou druhým – i v těch nejtěžších životních situacích.

Mgr. Irena Smékalová je věřící, psycholožka a maminka pěti dětí. S manželem Petrem se věnuje více než 15 let manželskému poradenství. Řadu let pracují jako supervizoři v sociální sféře, kde poskytují manažerské, týmové a individuální supervize. V neposlední řadě se oba dva, v rámci individuálního poradenství, věnují nalézání řešení v obtížných životních situacích klientů. Spolu s klientem pracují na stabilizaci jeho životní situace. Následně nastavují kroky k plnohodnotnému životu klienta.

Irena vede kurzy osobnostního rozvoje pro ženy, které jsou zaměřeny na objevení a aktivizaci individuálního potenciálu, rozkvět osobnosti a nalezení životní rovnováhy žen.

Má také svůj podcast „V hlavní roli: ŽENA" a bonusový obsah „V hlavní roli: INSPIRACE".

- Pro ženy, které chtějí víc – radosti, povzbuzení, inspirace, života!

Více se můžete dozvědět na www.smekalovi.cz.

3. ročník

Tady pramení požehnání

14. 3. 2026 od 16.00 hod. v ZUŠ Luhačovice

Modlitební podvečer s chválovou kapelou Chapela.
Vstup je zdarma.

PROPOJENI

spolu tvoříme živou církev

PROPOJENI MODLITBOU

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ

ZA PROMĚNU DIECÉZE

Dobrý Bože,
chválíme tě za život v naší diecézi,
za její pastýře i tvůj lid.
Do tvých rukou svěřujeme
proměnu farností i našich srdcí.
Propojuj nás ve své lásce
a veď k jednotě.
Proměňuj nás svým Svatým Duchem,
abychom v jeho síle
odvážně a radostně sloužili.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Maria, Matko dobré rady, oroduj za nás.
Svatí Cyrile a Metoději, orodujte za nás.
Svatý Václave, oroduj za nás.